

[Knud Lind]

kan da ikke slynge ud, at målsætningen skal fastholdes, når man på side 7 kan se, at miljøministeren skriver, at man må antage, at vandmiljøplanens mål om en halvering af kvælstofudvaskningen ikke kan nås i 1992 eller senere med de iværksatte initiativer. Når man så samtidig taler om en helt klar pris, der må komme, vil man end ikke fortælle, hvad det drejer sig om; det er helt fantastisk. Samtidig må jeg da nok sige, at hvis der ikke var nogen truende skyer over dansk landbrug, havde det heller ikke været nødvendigt at tage vandmiljøplanens landbrugsdel op til fornyet overvejelse.

Så vil jeg blot spørge, om der kommer nogle gødningsafgifter, eller hvad det er, man vil kaste ned over hovedet på de stakkels landmænd.

Det kan være, miljøministeren kan svare, og dansk landbrug har krav på at vide det. Jeg synes, det er forkasteligt, at man kan udtale sig i så forblommede vendinger, når man samtidig kan se i redegørelsen, at vandmiljøplanen ikke kan holdes. Der skal ske et eller andet, men det ønsker man ikke at tale om.

Søren Bastholm (CD):

Da vor ordfører på grund af møde andetsteds ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne takke ministeren for den fremlagte redegørelse.

I CD synes vi, det er flot, at industrien og byerne har fået styr på udledningerne, og at landbruget har levet op til vandmiljøplanens krav. I redegørelsen fremhæves det gang på gang, at landbruget har gjort det, der skulle gøres; i enkelte tilfælde siges det endda, at man har gjort mere.

I CD synes vi imidlertid, at det er flovt, at det ikke har givet det forventede resultat. Det må betyde, at Folketinget har valgt de forkerte midler, eller at man ikke rigtig vidste, hvordan midlerne virkede. For mange kommer dette resultat vel ikke som den store overraskelse, for dels er det ganske vanskelige sammenhænge, vi her taler om, dels blev vandmiljøplanen vel til under et ganske overordentlig stort pres fra en række interesseorganisationers side. Den blev vel gennemført specielt hurtigt, fordi den var i fokus i medierne og blandt pressionsgrupper.

CD ønsker naturligvis at værne om miljøet, og vi ønsker naturligvis at gøre tingene så godt som muligt, men vi ønsker altså også, at man ikke bare stiller krav eller sætter sig mål, som ikke har noget med virkeligheden at gøre.

På landbrugsområdet står vi over for nogle store strukturændringer. Disse ændringer støtter CD. Det var bl.a. grunden til, at vi medvirkede til landbrugsforliget.

Et af landbrugets miljøproblemer er naturligvis industrialiseringen. Nogle frygter, at fremtidens store rationelle landbrug vil få større miljøproblemer, men i CD vil vi nu hellere vende tingene om og fastslå, at de store brug vil gavne miljøet så meget, at landbruget også har råd til at betale for miljøforbedringer.

Dette ser vi som et gode. Når strukturproblemerne opstod, skyldes det nemlig, at alle snakkede om miljøet, men ikke rigtig ville leve op til kravene. Jeg tænker ikke her på landbruget, men på de byboere, der blev så frygtelig forargede over, at man på slagterierne slagtede dyr, hvorefter de gik ned i den lokale fryseboks og hentede dybfrosne bøffer. Det var disse byboere, der ikke ville betale højere priser, som tvang landbruget til at rationalisere. Det må vi erkende og derfor også vise forståelse for landbrugets specielle problemer.

Flere steder i redegørelsen siges, at man ikke kan slutte, at vandmiljøplanens mål nås. Denne bemærkning undrer CD, for kan man modsætningsvis slutte, at de ikke nås? Næppe! CD synes, at redegørelsen er præget af, at man er i gang med undersøgelser og vurderinger. Det er godt, for det betyder, at vi i løbet af kortere tid får et endnu bedre beslutningsgrundlag. Det vil CD gerne vente på. Vi finder ingen anledning til igen at fastsætte regler om midler, der måske slet ikke virker.

Vi kan derfor hilse med glæde, at regeringen vil forhandle med landbruget, at regeringen vil indkalde til en konsensuskonference, og at den i foråret 1991 vil komme med en egentlig handlingsplan. Men den tid, der går, må ikke blive brugt til igen at lægge landbruget for had. Vi føler, at de mange og gentagne angreb på netop dette erhverv er urimelige og uretfærdige. Man får ofte offentligt den opfattelse, at landbruget ikke ønsker at gøre noget ved problemerne, og alligevel kan ministeren i redegørelsen konstatere, at landbruget har levet op til de stillede krav.

Hvis man skal have en god dialog med landbruget og i fællesskab finde løsninger, der både kan gavne landbruget og det danske miljø, må det ske i en positiv og venlig atmosfære. Jeg ved godt, at vi har ledende politikere i Folketinget,